

Nekateri kupec je že s tem zadovoljen, da mu je le prodajalec „porok za vse cesarske napake“, ter misli, Bog ve, kako da se je zavaroval zdaj zoper vse napake ali bolezni, ki bi jih utegnil zapaziti pri kupljeni živini! Tako imenovanih „poglavitnih bolezni“ ali kakor jim naši ljudje navadno pravijo „patentnih napak“, zato, ker po cesarskem patentu razderó kupčijo, je skupaj vseh le 14. Koliko sto družih pa je bolezni, ki jih utegne živina imeti, katere so ravno tako hude, pa niso zavarovane po cesarski postavi zato, ker jih umen kupec sam lahko zapazi.

Komur je torej za to, da se ovaruje vsakere škode, naj od kupca zahteva, da ga vpríčo dveh prič zagotovi, da je za vsako, kakoršnje koli napako ali bolezen dober. Da mu jamči „za vse cesarske napake“, je nepotrebna beseda, zakaj za cesarske „napake“ jamči že cesar sam, to je, cesarka postava; za te bolezni ne potrebuje kupec nobenega drugega poroka.

Kedar živino kupuješ, preglej jo od nog do glave, od oči do repa, ne le ko mirno stoji, temveč tudi, kako hodi, in če je konj, kako leti in dirja. Sto in sto je pri živinski kupčiji zvičaj, s katerimi kupce sleparijo; šepastim ali čotastim konjem tu ali tam ного oderó ali kakor koli nalašč ranijo, in slepar ti pravi: „to je konj še le včeraj dobil“; naduho izgovarjajo z vročino, kevžehom, smoliko, polnim trebulom itd; konji s tiščavko in topostjo se zdramijo in oživijo, če jim popra zatakneš, od starosti siva dlaka se namaže s kako barvo, mlademu konju se izbijejo žrebični zobje, stari mrhi se vžgejo jamice v zobe, da je videti mlajša, zavoljo kake bolezni suho in mršavo kravo izgovarjajo le s slabo klajo itd.

In tako ve slepar za vsako napako in bolezen sto izgovorov; vrhu teh pa se še pridruša, naj ga „hudič vzame“, če ni živina čista in zdrava; ali kaj mara „hudič“ za takega sleparja, ker ima take drhali že tako dosti! In cesar goljufen dedec ali prekanjena baba ne more sama opraviti, pomaga jej še drug slepar, ki se kakor po nevedoma pritakne k barantiji, in gorjé potem kupcu, zlasti ako se „glihenga“ dela še pri bokalu vina! Zato dobro glej in ostro pazi na vse, kadar živino kupuješ, in če nisi sam kos živinske bolezni spoznati, vzemi seboj vselej kakega zvedenega človeka, ki je v tem bolje iznajden, kakor si ti sam.

Rekli smo gori, da je 14 poglavitnih bolezni, katere po cesarski postavi kupčijo razderó, ako se v tistem času, ki ga postava predpisuje, kupec oglasi pri svoji cesarski gosposki in prodajalca toži, če brž z lepo noče živine nazaj vzeti in mu denarjev ali pa zamenjene živine ne povrne. Bog obvaruj pa, da bi pri cesarskih „napakah“ določeni čas zamudil, ker nič ti potem ne pomaga več! (Konec prih.)

Dopisi.

Od Št. Jurija ob juž. žel. (Skrb za prilično vožnjo po železnici.) Vožnji red južne železnice je takraj Celja bivajočemu občinstvu, ki ima pogosto pota v Celje, bodisi pri sodniji, davkariji, v posojilnici, na trgu itd. malo prikladen z ozirom na one kraje, ki leže niže Celja proti Zidanemu mostu. Občina Št. Jurij se je že več let potezala z važnimi prošnjami za kak osoben vlak, ki bi zjutraj šel v Celje. Glavno ravnateljstvo je res opravičenim željam tudi skušalo ustrezati, ter je dalo na progi od Pragerskega do Celja tovornemu vlaku št. 126 po en voz za osebe. Ta vlak gre zjutraj ob 7. uri od tukaj proti Celji in je prav priličen za one, ki imajo kaj opravka n. pr. pri sodniji, le da je za tako počasno vožnjo predrag. Šentjurčani, oziroma občinski zastop se je zopet obrnil na slav. ravnateljstvo s primerno prošnjo, da se temu odpomore, na kar ravnateljstvo dne 16. junija t. l. št. 6587 pošlje ugoden odlok, v katerem naznanja, da imajo počenši s 1. julijem t. l. pri prevaževanju osob z vlakom št. 126 na progi od Pragerskega do Celja veljati za zmešane vlake odločene cene za vozove II. in III. reda. Za to pridobitev bode gotovo vsakdo ob navedenej progi, ne le samo Šentjurčani — hvaležen onim, ki so se potezali za to in slav. ravnateljstvu, ki je znižane cene dovolilo. Šentjurska občina se je ob svojem času po svojih zastopnikih dokaj prizadevala s Šmarčani vred, da naj bi se železnična proga, ki se bode od južne železnice izpeljala v Rogatec v Slatino, na Šentjurskem kolodvoru vozila skoz Šmarje na Slatino. Kje se bode ta proga od južne železnice odcepila, še menda ni stalno določeno. Šentjurska občina se že tudi delj časa s prošnjami pogaja s slav. ravnateljstvom južne železnice, da naj bi podnevni brzovlak vozeč iz Celja proti Mariboru se vstavljal tudi v Šentjurji — konečnega odloka še ni dobila. Ker je slav. ravnateljstvo pri volji, kjer le možno, ustreza opravičenim željam, smemo tudi tukaj pričakovati ugodnega odloka.

— a + a —

Z Resnika na Pohorji. (Naša sreča.) Cerkvica sv. Jakoba v Resniku, znana po šaljivih pesmih, podružnica velike Št. Jungertske fare stoji na zalem hribčku, med najvišjimi hribovci bogate Pohorske planine. Tu vživa celo neodvisni kmet velikaš, memo žlahtnih vrelcev, dobro Pohorsko vino; živinoreja in gojzd, v katerem režejo žage brez strahu, da jim zmanjka lastnega lesu, živi jih dobro. Tukajšnji starejši kmetovalci so varani in že imajo za to „pod palec“, mlajši pa so v sadjereji precej dobri. Popotnik se mora le čuditi, odkod toliko omike. Tu se vidi cele vrste dobro glešanih sadnih dreves; priskrbeli so si jih iz raznih

jim ni bilo težko, saj jih je livar za dober delež stroškov vzel v račun! Še težje čakali so na trenotek, ko bode roka svečnikov se razprostrla in ko bode iz ust duhovna donel blagoslov na nove zvonove. Z iskreno ljubeznijo čakala je vsa župnija, da bodo prevzvišeni knez in škof Lavantinski, kakor so blagovolili sami obljubiti, prišli blagoslavljat nove zvonove. Vse želje so se sicer izpolnile, le najživejša ne, kajti premilostni knezoškof so vsled prevelikega truda ob delitvi sv. birme oboleli v največjo žalost faranov tukajšnjih in vseh Lavantinskih. Dne 14. junija oznanil nam je grom topičev, vesela godba, da dohajajo zvonovi. Od meje do meje naše fare bili so postavljeni slavoloki, dokaz veselja med vernim ljudstvom. Na Ločici že so deklice sprejele in ovenčale zvonove, katere so trije domačini (Šentak, Cizej, Mesič) pod nadzorstvom spoštovanega Andreja Brišnika vozili sem. Gopđena Ema Šentakova je izročevaje krasen šopek, se v imenu fare g. župniku toplo zahvaljevala za njih trud in žrtvovanje in z godbo na čelu, med gromom topičev peljali so zvonove do cerkve, spremljala jih je velika množica ljudi vseh stanov. Blagošlovljenje vršilo se je slovesno v nedeljo 16. junija. Premilostni knezoškof poslali so v ta namen svojega namestnika, mil. gospoda inful. stolnega dekana Ignacija Orožna. Od vseh strani došli so tudi prč. gospodje duhovniki v čast redki tej slavnosti, med njimi prč. gg. dekani iz Dobrne in Braslovč. Milostivi gospod stolni dekan došli so v spremstvu prč. g. stolnega vikarja Borsečnika že prejšnji dan popoldne. Pred sv. mašo razložili so prč. gospod dekan Bohinc v jako ginljivej svojej propovedi z gorečo besedo pomen slovesnosti in pomen zvonov. Tako smo farani doživeli to prelepo in redko slavnost, za katero se nam je prirčno zahvaliti prečastnemu g. župniku Antonu Balonu; radost nas mora obhajati, če pomislimo, da so naši novi, milo doneči zvonovi krepak dokaz trdne vezi, katera spaja vrno ljudstvo s sv. vero, katera spaja z nerazrušljivo močjo farane, cerkev in duhovnega pastirja in nam je porok, da slovensko ljudstvo vé, da je naši omiki in napredku potrebno eno in to je: trdno versko prepričanje. Zvonovi so jako lepi. Prvi tehta 1852 kilgr. in ima napis: „Dar Vranskih faranov s svojim župnikom A. Balonom presv. Trojici“; drugi tehta 861 kilogr. in nosi napis: „Sv. Mihael brani nas v boju, da ne poginemo pri Božji sodbi“; tretji je težak 542 kilogr. in ima napis: „Sv. Barbara bodi nam pomočnica in tolažnica ob naši smrtni uri.“

Iz Slov. goric. (Kmet. poduk.) Na binkoštno nedeljo je H. Kalman prišel v Št. Ilj ter je govoril o „strupeni rosi.“ Že poprej sem slišal nekatere tamkaj zbrane kmete se pogovarjati in ugibati, v katerem jeziku bode imenovani gospod govoril. Rekli so, ako bode v

nemškem jeziku predaval, bomo odšli. In res tako je tudi bilo, g. Kalman je govoril nemški, več poslušalcev pa je zapustilo govornika. Gospod je razkladal nam na drobno o „peronospori ali strupeni rosi“, pa nam še povedal, koliko naj se vzame bakrenega vitrijola in apna na sto litrov vode za škropljenje, in na konci nam je v to pripravljeno oškropilnico pokazal, kako naj se traja zoper te bolezen škropi. A škoda da menda ena tretjina vseh poslušalcev ni zastopila govornikovih besed, govoril je edino le za nemške posestnike, katerih število ni presegalo 5, reci pet. Gospoda Kalmana torej, ako bode zopet enkrat imel prilžnost pri Št. Iljčarjih predavati in razkladati o trsnih boleznih, bi prosil v imenu Št. Iljskih kmetov, naj govori slovenski, tedaj bode on svoj namen dosegel, drugače je škoda za njegova prsa. Št. Iljskemu županstvu pa bi svetoval, naj drugokrat bolj razločno, umevno in pravilno nemški, brez takih kozlov, kakor zadnjokrat, „Kundmachung“ izda, da se vsaj posmehovanju izogne.

Fr. Fr.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V nedeljo je Nj. veličanstvo svitli cesar vzprejel delgaciji na Dunaji ter ji je slovesno nagovoril. Besede so bile nekako merilo za razmerje, v katerem biva sedaj naše cesarstvo do svojih sosedov. Če jih razumemo prav, ni se nam še nič bati vojske. — Nemiri delalcev v Steyerji na Avstrijskem in v Kladnu na Moravskem še niso pri kraju. Treba je bilo v obeh mestih vojaštva. Le-to bode že naredilo mir, toda doklej ostane potlej pri miru, to je drugo vprašanje. — Naš ljubeznjivi predsednik dež. nadsodnije v Gradci, dr. vit. Waser, je izdal uredbo, vsled katere ni prav, če gg. sodniki držé „preveč s kako politično stranko.“ Nam je ta uredba čisto po volji, če velja ona za vse, torej tudi za vit. Waserja in za-nj v prvi vrsti, kajti celo ta njegova uredba, Bog zna, če kje ne služi kaki stranki. — Volitev dež. poslanca v Lipniškem kmečkem volilnem okraji vrši se dne 4. julija. Izvoljen pa bode brž gotovo konservativni Nemeč. — V Celovci dobijo novo obrtnijsko šolo in bode na njej se ve, da učni jezik samo nemški. — Obč. zbor podružnice sv. Cirila in Metoda v Črnem je bilo lepo znamenje za to, da so ondi slov. možje doma. Podružnica ima nad 200 udov. — V torek, dne 25. junija so imeli zaupni možje shod v Ljubljani ter so se posvetovali, katerih mož bi naj svetovali volilcem za dež. poslance. Upamo, da so se zjedini v njih, sicer pa so te volitve že precej prahu vzdignile, najbrž pa brez prave potrebe. — Na Primorji so volili skorej vse slov. kandidate za dež. zbor soglasno, samo v okraji Gorice sta